

ส่วนหนึ่งจากเหตุการณ์ในเดือนรอยัย

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَفَضَّلَ عَلَى عِبَادِهِ بِأَنْوَاعِ الْمَفَاحِرِ . وَفَضَّلَ بَعْضَ الشُّهُورِ عَلَى بَعْضِ أَنْوَاعِ الْمَرَايَا وَأَجْمَلَ الْمَآثِرِ . وَجَعَلَ مِنْ أَجْلِهَا وَ أَفْضَلَهَا شَهْرَهُ الْحَرَامَ رَحِبَ الَّذِي عُرِّجَ فِيهِ بِسَيِّدِ الْأَوَائِلِ وَالْآوَاخِرِ . وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى . وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ الْمُتَحَلِّيِّ بِأَشْرَفِ الْخِصَالِ . اَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ حَمِيدِ الْفِعَالِ . وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ عَدَدَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ .
 أَمَّا بَعْدُ فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ . أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوْلًا بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى وَطَاعَتِهِ . فَقد قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ : سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

ขณะที่อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงปรารภนาที่จะให้ฟากฟ้า ได้รับเกียรติโดยการเยือนของท่านร่อซูล ประจวบตั้งพื้นโลกดุนยาได้รับเกียรติโดยที่ท่านร่อซูลเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ในพื้นที่โลกดุนยา อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงได้บัญชาให้ยิบรออ็ลและมีกาอ็ล มายังนบีมูฮัมหมัดในคืนที่ 27 ในเดือนรอยัยตามทัศนะที่ให้น้ำหนักของบรรดาปวงปราชญ์

ท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้เดินทางโดยการนำทางของยิบรออ็ลขึ้นสู่หลังของบुरอก (الْبُرَاقُ) ไปที่เมืองซาม (الْكِسَاءُ) ในขณะนั้น

อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงตรัสว่า

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي

بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ : سورة الإسراء الآية 1

ความว่า “มหาบรียุทธิ์ ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทาง (อิสรออ) ในเวลากลางคืน จากมัสยิดอัลฮะรออมไปยังมัสยิดอัลอักซอ ซึ่งบริเวณรอบม้านเราได้

ให้เกิดความจำเริญ เพื่อเราจะให้เขาเห็นบางอย่างจากสัญญาต่าง ๆ ของเรา แท้จริงอัลลอฮ์ (ช.บ.) คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

ท่านนบี (ศ็อลฯ) เดินทางจากมัสยิดอัลอะรอมไปยังนครมักกะห์ ถึงมัสยิดอักซอ ประเทศเยรูซาเล็ม ในปัจจุบัน เพียงส่วนหนึ่งของกลางคืนทั้งที่ระยะทางในเวลากาเดินทางถ้าใช้กองคาราวานจะใช้เวลาถึง 40 วัน การอิสรออ ท่านนบี(ศ็อลฯ) ได้เกิดขึ้นทั้งวิญญานและเรื่อร่างของท่านขณะที่ท่านไม่หลับและมีสติสัมปชัญญะมิใช่ความฝันตามความคิดของผู้ชาติอิม่าม อัลลอฮ์ (ช.บ) ทรงประทานให้ท่านนบี (ศ็อลฯ) เห็นเครื่องหมายต่างๆ และรับทราบเรื่องราวที่สติปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ จนกระทั่งท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้เข้าสู่บัยต์ลัมกิศ ซึ่งเป็นศาสนสถานทั้งบรรดานบีและบรรดารอซูล รวมตัวกันเพื่อต้อนรับท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ)

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) ได้ทำหน้าที่นำละหมาดโดยเป็นอิม่ามแก่บรรดานบีและบรรดารอซูลเหล่านั้น บางรายงานกล่าวว่าเขาทั้งหลายต่างให้เกียรติกันโดยการเชื่อเชิญซึ่งกันและกัน ให้ทำหน้าที่อิม่าม จนกระทั่งยิบรออิล ได้เสนอให้ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) นำละหมาดหลังจากเสร็จสิ้นการละหมาดบรรดารอซูลได้ แสดงการต้อนรับ นบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) พร้อมสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.)

ท่านนบีมุฮัมมัด (ศ็อลฯ) กล่าวว่า ทุกท่านได้สรรเสริญต่ออัลลอฮ์ ข้าพเจ้าก็ขอสรรเสริญต่อพระองค์ โดยกล่าวว่า มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้แต่งตั้งข้าพเจ้าเป็นร่อซูล เพื่อแผ่ความเมตตาแก่ชาวโลก และเป็นผู้แจ้งข่าวดีให้เขาทั้งหลายปฏิบัติ และแจ้งข่าวร้ายให้เขาทั้งหลายหลีกเลี่ยง พระองค์ทรงประทานกุรอานเหนือข้าพเจ้าในนั้นได้ชี้ชัดทุกสิ่ง พระองค์ทรงดลบรรดาลให้ประชากรของข้าพเจ้า เป็นเลิศแห่งอุมมะห์ เป็นอุมมะห์สายกลางกลุ่มแรกและกลุ่มสุดท้ายแห่งอุมมะห์ พระองค์ทรงเปิดหัวใจข้าพเจ้า ทรงยกโทษแก่ข้าพเจ้า ทรงเหตการรำลึกของข้าพเจ้า ทรงให้ข้าพเจ้าเป็นผู้เปิดและผู้ปิด ท่านนบีอิบรอฮีม (อ.ล.) จึงกล่าวว่า นี่แหละคือความประเสริฐของท่าน โอ้...มุฮัมมัด

หลังจากนั้นท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้ขึ้นสู่ฟากฟ้าจนถึงฟากฟ้าชั้นที่เจ็ด (เมื่อยะรอจ) และได้ผ่านม่านบังทั้งหลายจนถึงซัตรอตุลมุนตะฮา (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) คือ ต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายที่บริสุทธิ์ ไหลออกมาจากโคนของมัน หลายสายจากน้ำนั้นที่ไม่เปลี่ยนรสชาติ หลายสายจากน้ำอัมฤทธิรสชาติอันล้ำเลิศ หลายสายจากน้ำผึ้งที่บริสุทธิ์ เป็นต้นไม้ที่มีร่มเงา ซึ่งใช้เวลาในการเดินทางในร่มเงานั้นถึง 70 ปี ก็ไม่สามารถพกร่มเงาได้ ท่านนบี (ศ็อลฯ) แลเห็นสวรรค์และความผาสุกในนั้น ซึ่งไม่มีสายตาใดแลเห็น และหูได้ยิน ใจที่คิดมาก่อนของมนุษย์ในโลกทั้งหลาย

เมื่อท่านนบี (ศ็อลฯ) ได้ถูกปกคลุมไปด้วยรัศมีแห่งอัลลอฮ์ (ช.บ.) ท่านนบี (ศ็อลฯ) ก็รู้สึกได้ว่าท่านได้อยู่ใน (الْحَضْرَةُ الرَّبَّانِيَّةُ)

ท่านนบี (ศ็อลฯ) แสดงความเคารพและคารวะโดยกล่าวว่า

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

ความว่า “ความเคารพซึ่งสิริมงคลพระพรอันบริสุทธิ์เป็นสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์” อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงตอบรับว่า

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

ความว่า “สันติจงมีเหนือท่านนบี พร้อมด้วยความเมตตาและสิริมงคล”

ท่านนบี (ศ็อลฯ) เมื่อได้รับพรดังกล่าว ท่านจึงมีความปรารถนาในพระพรนั้น ให้เกิดแก่บ่าวของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ที่เป็นประชากร (อุมมะหฺ) ของท่าน ท่านจึงกล่าวว่า

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

ความว่า “ขอความสันติได้มีเหนือพวกเรา และเหนือบ่าวที่ดีของพระองค์”

มวลมาลาอิกะหฺที่ทั่วท้องฟ้าเปล่งเสียงพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมายมาก่อนว่า

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ

ความว่า “ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด ที่ถูกราบไหว้โดยเที่ยงแท้นอกจากอัลลอฮ์ (ช.บ.) และข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่า มูฮัมมัดเป็นร่อซูลของอัลลอฮ์ (ช.บ.)”

เป็นพระเมตตาอันใหญ่หลวง ที่ได้ทรงประทานอิบาดะห์อันประเสริฐสุด ซึ่งเป็นอิบาดะห์ที่แยกความเป็นมุสลิมและผู้ปฏิเสธ นั่นคือการละหมาดวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง 5 เวลา ซึ่งผลบุญเท่ากับ 50 เวลา หลังจากได้รับการผ่อนปรนแล้ว ท่านพี่น้องร่วมศรัทธาที่รัก

การงานดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าและท่านทั้งหลายรู้ถึงความสำคัญของการละหมาด ว่าเป็นอิบาดะห์อันดับต้นและเป็นองค์ประกอบของอิสลาม รองจากการปฏิบัติศาสนกิจ โดยจะสังเกตได้ว่า การปฏิบัติอิบาดะห์อื่นๆ ที่นอกจากการละหมาดแล้ว อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงประทานว่าฮีย์ (وَحْيٍ) แก่ท่านโดยผ่านยิบรออีลนำมาสู่ยังพื้นโลก ส่วนการละหมาดท่านได้ขึ้นไปรับจากพระองค์โดยตรง ในคืนวันที่ 27 เดือนรอญับ

ขออัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงประทานให้พวกเราได้เป็นบ่าวของพระองค์ที่มีความยำเกรง

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

فَأَسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ